

Ζηλεύει κανείς τον λεπρό;

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος \(Βελιμίροβιτς\) Επίσκοπος Αχρίδος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: woodlandspirit.deviantart.com

Ζηλεύει κανείς τον λεπρό; Ουδείς τον ζηλεύει. Τότε γιατί κάποιιοι ζηλεύουν τον πονηρό άνθρωπο, εφόσον η πονηριά είναι μεγαλύτερη νόσος από τη λέπρα; Η λέπρα είναι ασθένεια της σάρκας, αλλά η κακία είναι νόσος της ψυχής. Ένας λεπρός μπορεί μέσα του να είναι υγιής, ενώ εξωτερικά είναι ασθενής· ένας πονηρός άνθρωπος μπορεί εξωτερικά να δείχνει υγιής, ενώ μέσα του νοσεί - η καρδιά του νοσεί.

Ένα δέντρο που είναι άρρωστο εξωτερικά, αλλά ο πυρήνας του είναι υγιής, έχει μεγαλύτερη αξία από ένα δέντρο που είναι υγιές εξωτερικά, αλλά ο πυρήνας του είναι σάπιος. Συνεπώς ή λέπρα είναι μικρότερο «κακό» από το ίδιο το κακό - δηλαδή από την αμαρτία. Διότι ο Πάνσοφος Κύριος ως κακό εννοεί την αμαρτία.

Μήπως ο γιατρός ζηλεύει τον άρρωστο; Όχι, δεν τον ζηλεύει. Ούτε ο δίκαιος ζηλεύει τον αμαρτωλό. Αν δεν γνωρίζεις κατά πόσον είσαι δίκαιος, εξέτασε την καρδιά σου: ζηλεύεις τον αμαρτωλό; Αν ζηλεύεις τον αμαρτωλό άνθρωπο, τότε δεν είσαι δίκαιος· αν δεν τον ζηλεύεις, τότε χαίρε και αγάλλου, δίκαιε άνθρωπε του Θεού!

Ένας άρρωστος άνθρωπος μπορεί να ζηλεύει έναν άρρωστο άνθρωπο· ένας άρρωστος άνθρωπος μπορεί να ζηλεύει έναν υγιή άνθρωπο· αλλά ένας υγιής άνθρωπος δεν ζηλεύει έναν άρρωστο άνθρωπο! Ούτε ένας δίκαιος άνθρωπος ζηλεύει έναν αμαρτωλό. Ένας γιατρός αναγνωρίζει τη θανατηφόρο ασθένεια του ασθενούς του και επειδή τη γνωρίζει τον συμπονά· αλλά δεν τον ζηλεύει. Ένας δίκαιος άνθρωπος αναγνωρίζει τη νόσο της αμαρτίας, τη φρικτή και θανατηφόρο, γι' αυτό και δεν φθονεί τον αμαρτωλό αλλά τον σπλαχνίζεται.

Ω! Αγαθέ Κύριε και Φιλεύσπλαχνε, ξερίζωσε τη ζήλια από τις καρδιές μας και φύτεψε την Αγάπη Σου.

Σοι πρέπει πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούνιος, εκδ. Άθως, σ.224-225)